

Samtidig, som det også har været nævnt tidligere af tidligere ordførere, er der jo ikke tale om, at man ved beskatningen af boligen betaler skat efter evne. Det føler vi faktisk er meget fornuftigt at man ellers gør, og derfor mener vi samlet set, at lejeværdi ikke er en korrekt beskatningsform. Derfor har vi også været med til at foreslå den dagsorden, som har til hensigt at afskaffe lejeværdi af egen bolig og gøre det muligt for kommuner og amter at nedsætte boligbeskatningen.

De værdier, kunne man jo også lige skyde ind, som husene ofte sættes til, kan jo også være tilfældige og ikke nødvendigvis udtryk for den salgsværdi, en ejendom har.

Regeringen klandrer så dagsordenen for at være økonomisk uansvarlig, og jeg skal bare sige, som en tidligere ordfører også har sagt, at for mig at se hænger regeringens argumentation ikke sammen. Ministrene gjorde i deres svartale meget ud af at forklare, at økonomien i Danmark er superstærk, bomstærk, og at den er et rigtig godt udgangspunkt for de kommende år. Samtidig får man så altså den konklusion fra regeringen, at den borgerlige dagsorden, der er fremsat, vil ødelægge den sunde økonomiske udvikling, fordi man altså i årene 1999, 2000, 2001 og 2002, over denne 4-årige periode, vil fjerne lejeværdi af egen bolig. Hvis det ikke er at skyde gråspurve med kanoner, så ved jeg ikke, hvad det er. Hvis virkeligheden ikke i virkeligheden måske er, at økonomien slet ikke er så bomstærk, som regeringen i dag har forsøgt at gøre den til.

Så er det endelig blevet sagt, at de borgerlige partier og CD kun kan blive enige om at afskaffe lejeværdi af egen bolig, intet mere, som jeg også var inde på i starten af indlægget omkring finansiering.

Jeg vil bare stilfærdigt her som afslutning spørge både regeringen, SF og Enhedslisten: Hvad har regeringen, SF og Enhedslisten i dagens debat tilfælles ud over at sige nej til at fjerne lejeværdi af egen bolig? Der er af regeringspartierne fremsat et dagsordensforslag om at tage ministerens redegørelse til efterretning, der er af SF fremsat et dagsordensforslag med et 25-årigt sigte, og der er af Enhedslistens foreslået en tredje dagsorden. Og de tre harmonerer jo ikke. De er jo ikke ens, tværtimod. Så hvori består den store enighed, som man så skulle formode var logikken ved at bruge den her argumentation over for den borgerlige dagsorden hos dem, der afviser dagsordenen?

Næ, sandheden er jo nok, at det eneste, regeringen, SF og Enhedslisten i dag er enige om, er at afvise afskaffelsen af lejeværdi af egen bolig. Og det er da lige så pauvert som det, man angriber den borgerlige side for.

Som afslutning skal jeg så blot sige, at vi naturligvis støtter vores egen dagsorden, og de tre andre kan vi ikke støtte. Vi føler, at budskabet fra denne debat bør være, at når der kommer et regeringsskifte, og når der kommer et andet flertal her i Folketinget, er man også i Folketinget parat til at gennemføre det, som man i dag har sagt til vælgerne at man er villig til, nemlig at fjerne lejeværdi af egen bolig over 4 år startende i 1999.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Kun et par enkelte kommentarer for at samle et par udestående spørgsmål op:

Fru Gitte Seeberg formulerede sig på en måde, som kort refereret er således, at det rentefald, der kom i 1993 og fremefter, skete på baggrund af de borgerlige regeringer, fra før regeringsskiftet kom.

Bare for historieskrivningens skyld skal jeg sige til fru Gitte Seeberg, at det, der skete i 1993, andet halvår, var, at der kom et rentefald i Europa, og det kom altså også til Danmark, og hver gang den daværende nationalbankdirektør sænkede renten, steg kronens værdi. Det, der skete dengang, var det, man talte om at skrive økonomiske lærebøger om.

Dernæst svarede fru Gitte Seeberg på et spørgsmål, at der ikke havde været 90 mandater i 1980'erne til at fjerne lejeværdibeskatningen. Der må jeg sige til fru Gitte Seebergs undskyldning, at hun jo ikke var i Folketinget på det tidspunkt, men som jeg husker det, var der kun ét parti, der talte om ændringer på det punkt, og det var CD. Tværtimod blev det aldrig nogen sinde fremført som et ønske hverken fra Venstre eller De Konservative, heller ikke i det samarbejde, der var med Det Radikale Venstre.

Jeg vil gerne have lov at citere fra en debat. Det var i maj 1990; der var mange debatter om spørgsmålene omkring boligsektoren. Den daværende statsminister siger følgende, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1989-90, sp. 9479:

»Regeringen mener, at det ville være ufor-svarligt at gennemføre en ganske generel lempelse af vilkårene specielt i boligsektoren uden at anvise kompenserende finansiering heraf. Det må også samtidig huskes, at en ensidig reduktion